

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 107.865 van 17 juni 2002
in de zaak A. 50.896/IX-647.**

In zake : de NV THE ROYAL GARDEN,
gevestigd te BOECKOUT,
Binnensteenweg 187

tegen :

het Vlaams Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering.

D E R A A D V A N S T A T E, IXe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de NV THE ROYAL GARDEN op 29 maart 1993 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de haar bij brief van 8 februari 1993 ter kennis gebrachte beslissing van de Gemeenschapsminister van Tewerkstelling tot verwerping van haar beroep tegen de weigering van de toelating om de werknemer HO Ming On tewerk te stellen;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur J. STEVENS;

Gelet op de beschikking van 14 februari 1995 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van de verzoekende partij, die tevens het verzoek tot voortzetting van de rechtspleging bevat, en de laatste memorie van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 16 mei 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 10 juni 2002;

Gehoord het verslag van staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. CROONENBERGHS
die, loco advocaat E. DE BOCK verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur J. STEVENS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van
State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden
samengevat als volgt :

1.1. Op 17 februari 1992 vraagt LO Hok Man namens de verzoekende
partij aan de Gemeenschapsminister, bevoegd voor Economie en Werkgelegenheid,
de vergunning om de werknemer HO Ming On, van Britse nationaliteit, tewerk te
stellen in de hoedanigheid van “chief kok” in haar restaurant te Boechout.

Bij brief van 21 mei 1992 wordt aan de verzoekende partij
medegedeeld dat de gevraagde toelating niet wordt verleend om volgende redenen :

- “- immigratiestop (regeringsbeslissing 1/8/1974);
- arbeidskrachten beschikbaar (art. 5 K.B. 6/11/1967);
- de betrokkene is geen onderdaan van een land waarmee België is
verbonden door een overeenkomst of akkoord inzake arbeidskrachten
(art. 6 K.B. 6/11/1967);
- de betrokkene is België binnengekomen om er te worden tewerkgesteld
zonder vooraf een arbeidskaart te hebben verkregen (art. 9 K.B. nr. 34
van 20/7/1967)”;

1.2.1. Verzoekster stelt met een brief van 8 juli 1992, die ter post
aangetekend verzonden is op 9 juli 1992, het door artikel 20 van het koninklijk
besluit nr. 34 van 20 juli 1967 betreffende de tewerkstelling van werknemers van
vreemde nationaliteit ingestelde administratief beroep in tegen dat besluit. Zij vraagt
de minister rekening te houden met “de bijzondere economische toestand” en ook
met de grote moeilijkheden om op de Belgische arbeidsmarkt een ervaren en
betrouwbare werkkraft voor zijn Chinese keuken te vinden. Zij stelt ook dat zijn
werknemer “levensbelangrijk (is) voor de toekomst van (zijn) onderneming”. Het
beroepsschrift is voort niet nader gemotiveerd en er worden ook geen bewijsstukken
van de ingenomen stellingen overgelegd.

De verwerende partij vraagt op 28 juli 1992 aan de VDAB te
Brussel om een onderzoek over de vraag of er binnen redelijke termijn op de
Belgische arbeidsmarkt een geschikte werkkraft kan gevonden worden, desnoods

na een aangepaste versnelde beroepsopleiding. De VDAB adviseert op 6 oktober 1992 ongunstig omdat “er kandidaten werden voorgesteld, maar volgens de werkgever voldoen zij niet om in zijn restaurant te werken” en omdat er “voldoende kandidaten beschikbaar zijn”.

1.2.2. In een nota van 26 oktober 1992 brengt de administratie verslag uit over het onderzoek van het beroep. Daar wordt vastgesteld dat het beroep “buiten de voorgeschreven termijn” is ingediend zodat het onontvankelijk is. Voor het geval de minister het beroep, dat 39 dagen te laat is ingediend, toch ontvankelijk zou verklaren, wordt de grond van de zaak op volgende wijze besproken :

- “1. De aanvraag betreft een tewerkstelling in de hoedanigheid van 'chef-kok', voor een loon van 55.000 fr. per maand. De arbeidstijdregeling, alsook de exacte kwalificatie, werd niet vermeld in de arbeidsovereenkomst (stuk 2).
2. Uit de aanvraag (stuk 4) moet blijken dat betrokkene in Hong Kong zou verblijven.
3. De eerste reden tot weigering (immigratiestop) blijft van toepassing.
4. De V.D.A.B. adviseert de aanvraag tot tewerkstelling ongunstig (stuk 9). Het aangeboden loon is het loon van een keuken-onderchef. Er werden kandidaten voorgesteld, maar volgens de werkgever voldoen zij niet om in zijn restaurant te werken. Er zijn voldoende kandidaten beschikbaar. De tweede reden tot weigering blijft van toepassing.
5. België is niet verbonden door een akkoord of overeenkomst inzake vreemde arbeidskrachten ten gunste van Britse niet-E.E.G.-onderdanen (A.R. pag. 9, voetnoot 1).
De derde reden tot weigering blijft van toepassing.
6. Uit het geneeskundig getuigschrift (stuk 3) blijkt dat betrokkene op 17/12/1991 in België verbleef. De aanvraag (stuk 4) gebeurde op 19/3/1992. Hij kwam dus wel degelijk naar België om er tewerkgesteld te worden zonder vooraf in het bezit gesteld te zijn van een arbeidskaart. Dit wordt niet weerlegd in het beroepsschrift.
De vierde reden tot weigering blijft van toepassing.
7. Eventuele economische argumenten kunnen ondervangen worden door de tewerkstelling van een bij de V.D.A.B. ingeschreven werkzoekende”.

Er wordt besloten :

“Het beroep is niet ontvankelijk (39 dagen te laat aangetekend). Mocht de Gemeenschapsminister dit beroep ontvankelijk verklaren, dan is het principieel ongegrond en stelt de Administratie voor om de gevraagde arbeidsvergunning en arbeidskaart B niet toe te kennen”.

Op 21 januari 1993 ondertekent de Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden de in fine van de nota neergeschreven beslissing :

“De arbeidskaart wordt niet toegekend”.

1.3. Met een gestandaardiseerde brief van 8 februari 1993 wordt aan verzoekster medegedeeld dat haar beroep verworpen werd omdat de Vlaamse Gemeenschapsminister voor Werkgelegenheid “de door (haar) ingeroepen motieven heeft onderzocht en geen enkele reden heeft gevonden die een wijziging van de genomen beslissing zou kunnen rechtvaardigen”.

Verzoekster vraagt thans de vernietiging van de hem aldus ter kennis gebrachte beslissing;

2.1. Overwegende dat het door de auditeur-generaal aangestelde lid van het auditoraat in zijn verslag over de zaak ambtshalve heeft vastgesteld dat verzoekster op 9 juli 1992 beroep heeft ingesteld tegen de haar bij brief van 21 mei 1992 ter kennis gebrachte beslissing, maar dat dit buiten de termijn is van tien dagen vastgesteld in artikel 20 van het koninklijk besluit nr. 34 betreffende de tewerkstelling van werknemers van vreemde nationaliteit, zodat het annulatieberoep onontvankelijk ingediend is;

2.2. Overwegende dat verzoekster daar in haar laatste memorie op antwoordt dat de administratie de minister gewezen had op de laattijdigheid van het beroep, maar dat de minister, doordat hij zich over de grond van de zaak heeft uitgesproken, die suggestie niet heeft gevolgd, wat betekent dat de georganiseerde beroepsprocedure “wel degelijk werd uitgeput”;

2.3.1. Overwegende dat de artikelen 18, 20 en 21 van het koninklijk besluit nr. 34 van 20 juli 1967 betreffende de tewerkstelling van werknemers van vreemde nationaliteit luiden als volgt :

- artikel 18 :

“De (...) werkgever, wiens aanvraag om een arbeidsvergunning wordt verworpen, kunnen in beroep gaan bij de Minister tot wiens bevoegdheid de tewerkstelling behoort”.

- artikel 20 :

“Het beroep wordt ingesteld binnen tien dagen na afzending van de aangetekende brief waarbij de beslissing tot weigering wordt betekend, in de gevallen bedoeld bij artikel 18 (...)”.

- artikel 21 :

“Het beroep wordt ingesteld bij ter post aangetekende brief. Het moet gemotiveerd zijn en opgesteld in het Frans, het Nederlands of het Duits”.

2.3.2. Overwegende dat de brief van 21 mei 1992, waarbij de weigeringsbeslissing aan verzoekster is betekend, aangetekend verzonden is op 21 mei 1992; dat, overeenkomstig artikel 20 van het koninklijk besluit nr. 34, de beroepstermijn berekend wordt vanaf de verzending (“l’expédition”) van de weigeringsbeslissing; dat, aangezien het beroep slechts op 9 juli 1992 ingediend is, het laattijdig was; dat, aangezien de procedureregels die inzake georganiseerde administratieve beroepen gelden de openbare orde raken, de verwerende partij aan de laattijdigheid van het beroep niet mocht voorbijgaan om het beroep toch ten gronde te behandelen;

2.3.3. Overwegende dat, door het niet correct volgen van de voorgeschreven rechtsgang, verzoekster zich zelf het recht heeft onzegd bij de Raad van State beroep in te stellen tegen de beslissing ten gronde die nadien genomen is; dat het beroep onontvankelijk is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 99,16 euro, komen ten laste van verzoekster.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
zeventien juni 2000 en twee, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	L. HELLIN,	staatsraad,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

J. DE BRABANDERE.